

La tribuna

Ordeno i mano

En aquests tres anys Andorra s'ha anat instal·lant en un moment desconstituent

JAUME
Bartumeu

En la vigília de celebrar els vint-i-un anys de la Constitució hem de constatar amb disgust que aquell clima constituent, d'acord polític nacional, que va fer possible la Constitució, ha anat desapareixent del Consell General.

La gran flexibilitat de tots els protagonistes del procés constituent del 1992 va facilitar un acord polític, institucional i també nacional. Així el poble andorrà va fer néixer l'Estat de Dret democràtic i social el 14 de març del 1993, a partir d'una voluntat d'acordar posicions diferents i, sovint, força allunyades.

Ho recordàvem dissabte passat, en un debat organitzat pel *Diari d'Andorra*, set persones que vam tenir la sort i també l'honor i la responsabilitat de participar en el procés del 1992 i el 1993.

Un procés constituent pressuposa la disposició d'arribar a acords.

Però aquella voluntat de buscar i trobar acords s'ha trencat.

I si no s'ha trencat, sí que està seriósament malmesa ja que el Govern, amb una majoria tan absoluta que pot promoure una reforma de la Constitució sense ni parlar-ne amb l'oposició, no demostra cap disposició per arribar a acords.

Tant és així que en lloc de considerar que la redefinició acordada de les competències dels comuns pot ser un instrument de governabilitat, viu l'exercici de negociació que nosaltres vam iniciar des del Govern l'any 2010 com un obstacle per a l'acció de l'Estat.

No es vol concertar amb els comuns, els vol «coordinar».

En aquests tres anys de la majoria absoluta de DA, Andorra s'ha anat instal·lant en un moment desconstituent, en el que s'està intentant procedir a enderrocar bona part del que es va construir, en base al bon clima constituent, del 1990 al 1993.

La voluntat de buscar acords no existeix ni per acordar un nou marc de competències amb els comuns ni per a res.

Encara ho diré més clar. S'està fent ús de la majoria absoluta per imposar una agenda no pas reformista sinó reaccionària en molts àmbits.

La censura imposada en els te-

mes a tractar pel Consell General dels Joves aquest mes de març és un exemple molt entenedor d'aquest procés reaccionari.

A la pàgina 3 de l'edició del dimarts passat de EL PERIÒDIC D'ANDORRA hi llegíem el següent titular: «Els demòcrates qüestionen la maduresa dels joves per parlar de l'avortament».

Dubten si els escolars estan prou preparats per abordar aquest debat.

Potser del que es tracta, en la

Es fa ús de la majoria absoluta per imposar una agenda reaccionària en alguns àmbits

mentalitat conservadora que apareix darrera les declaracions de **Roser Bastida** i **Josep Anton Bardina**, és de limitar l'Ordre del Dia del Consell General dels Joves als jocs de taula. O, tal vegada, el que pretenen és que els joves només puguin parlar de qüestions banals.

Muts i a la gàbia, escrivia a la tri-

buna del *BonDia* del dimarts, abans de la roda de premsa de DA. «Ordeno i mano» he d'escriure avui després de llegir la peculiar teoria sobre la maduresa juvenil que van expressar els consellers de DA en roda de premsa.

Una actuació i unes declaracions que estan en línia amb les del Govern en gairebé tots els àmbits.

Si repassem l'acció normativa del Govern d'**Antoni Martí** comprovarem que no es busca l'acord en cap terreny.

Ni en el de les relacions laborals a l'administració pública, ni en la sanitat, ni en les relacions amb els comuns.

CRITS I SOROLL, això és el que ha generat i segueix generant l'acció del Govern de DA.

I no es veu pas a l'horitzó cap propòsit de rectificació. Més aviat tot el contrari.

És una llàstima que en una situació d'emergència econòmica nacional en lloc de buscar l'acord per a fer-hi front s'estigui potenciant el conflicte en totes les direccions imagnables. ≡

Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra